grenzeloos leren

mundus college

Anti-Pestprotocol

Inhoudsopgave **2**

1 Vooraf **3**

2 Pesten **4**

3 Het anti-pestprotocol **8**

4. Het stappenplan na een melding van pesten **11**

5. Het stappenplan online veiligheid **12**

6. Bijlagen

1 Leidraad voor een gesprek met een gepeste leerling 13
2 Leidraad voor een gesprek met een leerling die pest 14
3 Stappenplan anti pestprotocol 15
4 stappenplan online veiligheid 17
5 schorsing/verwijdering 19

1. Vooraf

Dit is het anti-pestprotocol van het Mundus College. Een document met achtergrondinformatie over pesten en de manier waarop we op het Mundus College hiermee omgaan.
De in dit document beschreven informatie is bedoeld voor docenten, ouders en leerlingen van het Mundus College. Het belangrijkste doel hiervan is om iedereen op de hoogte te brengen van alles wat de school doet om een zo veilig mogelijk schoolklimaat te scheppen. Dit protocol is geen statisch stuk. Het protocol kan altijd aangepast worden in geval van nieuwe inzichten rondom preventie en omgaan met pesten.

Amsterdam, oktober 2026

2. Pesten

Wat is pesten?

We spreken van pesten als dezelfde persoon regelmatig en systematisch bedreigd en geïntimideerd wordt. Pesten is een vorm van geweld en daarmee grensoverschrijdend en zeer bedreigend.
Een klimaat waarin gepest wordt, tast iedereen aan. In een klas waar gepest wordt, kunnen alle leerlingen en docenten slachtoffer worden. Pestgedrag moet dan ook door iedereen serieus worden genomen. Het lastige is dat veel pestgedrag zich in het verborgene afspeelt, zodat het moeilijk is om er greep op te krijgen.
En zelfs als het pestgedrag wordt opgemerkt, weten omstanders niet altijd hoe ze ermee om kunnen gaan. Dat is ook de reden van dit anti-pestprotocol.

Docenten en onderwijsondersteunend personeel hebben echter een taak (samen met de ouders en de leerlingen zelf) bij het tegengaan van pesten. Leerlingen moeten weten dat ze hulp kunnen krijgen van volwassenen in de school en hierom durven vragen. Volwassenen dienen oog te hebben voor de signalen van leerlingen. Ze dienen interesse te tonen en te luisteren naar wat de leerlingen te vertellen hebben.

Voor mentoren betekent dit dat ze groepsgesprekken houden, aandacht hebben voor de groepssfeer en het functioneren van individuele leerlingen in de groep. Ze maken afspraken met de klas en zorgen ervoor dat deze afspraken nagekomen worden.

Hoe wordt er gepest?

Met woorden:

- vernederen, belachelijk maken
- schelden
- dreigen
- met bijnamen aanspreken
- gemene briefjes, online pesten

Lichamelijk:

- trekken aan kleding, duwen en sjorren
- schoppen en slaan
- krabben en aan haren trekken - wapens gebruiken

Achtervolgen:

- opjagen en achterna lopen
- in de val laten lopen, klem zetten of rijden - opsluiten

Uitsluiting:

- doodzwijgen en negeren
- uitsluiten van feestjes
- bij groepsopdrachten

Stelen en vernielen:

- afpakken van kledingstukken, schooltas, schoolspullen, telefoon
- kliederen op boeken
- banden lek prikken, fiets beschadigen

Afpersing:

- dwingen om geld of spullen af te geven - het afdwingen om iets voor de pestende leerling te doen.

Via social media:

- Foto's bewerken en op social media plaatsen
- Heimelijk filmen of foto's maken en zonder toestemming op social media

Tussen plagen en pesten loopt een diffuse grens, die voor ieder persoonlijk verschillend is. In principe kan de volgende vuistregel gebruikt worden:

Bij plagen is er sprake van **gelijkwaardigheid**: beide partijen vinden het 'leuk'.
Bij pesten is er sprake van **ongelijkwaardigheid**. Eén van de partijen vindt het niet 'leuk'**.**

De gepeste leerling
Sommige leerlingen lopen meer kans gepest te worden dan anderen. Dat kan met hun uiterlijk, gedrag, gevoelens en sociale uitingsvormen te maken hebben. Bovendien worden kinderen pas gepest in situaties, waarin pesters de kans krijgen om een slachtoffer te pakken te nemen, dus in onveilige situaties.

Een kind dat wordt gepest, praat er thuis en op school niet altijd over.
Redenen hiervoor
kunnen zijn: - schaamte
- angst dat ouders met de school of met de pester gaan praten en dat het pesten dan nog erger wordt; - het probleem lijkt onoplosbaar - het idee dat het niet mag klikken.

Mogelijke signalen van gepest worden (ook van belang voor ouders)
- Niet meer naar school willen
- Niet meer over school vertellen thuis
- Nooit meer andere kinderen mee naar huis nemen of bij anderen gevraagd worden
- Slechtere resultaten op school dan vroeger
- Regelmatig spullen kwijt zijn of met kapotte spullen thuiskomen
- Regelmatig hoofdpijn of buikpijn hebben
- Blauwe plekken hebben op ongewone plaatsen
- Niet willen slapen, vaker wakker worden, bedplassen, nachtmerries hebben
- De verjaardag niet willen vieren
- Niet buiten willen spelen
- Niet alleen een boodschap durven doen
- Niet meer naar een bepaalde club of vereniging willen gaan
- Bepaalde kleren niet meer willen dragen
- Thuis prikkelbaar, boos of verdrietig zijn
- Zelf blessures scheppen om niet naar school te hoeven

De pester
Pesters zijn vaak de sterkeren in hun groep. Zij zijn of lijken populair, maar zijn dat uiteindelijk niet. Ze dwingen hun populariteit af door stoer en onkwetsbaar gedrag. Van binnen zijn ze vaak onzeker en ze proberen zichzelf groter te maken door een ander kleiner te maken.

Pesters krijgen vaak andere kinderen mee, want wie meedoet, loopt zelf de minste kans om slachtoffer te worden. Doorgaans voelen pesters zich niet schuldig, want het slachtoffer vraagt er in hun ogen immers om om gepest te worden. Daarnaast hebben pesters vaak ook een positieve blik op het gebruik van geweld.

Pesten kan een aantal oorzaken hebben:

- Een vaak gevoelde anonimiteit (ik besta niet); als een pester zich verloren voelt binnen een grote groep, kan hij zich belangrijker maken door een ander omlaag te drukken.
- Het moeten spelen van een niet-passende rol.
- Een voortdurende strijd om de macht in de klas.
- Een niet-democratisch leefmilieu binnen de school; iemand is autoritair en laat op een onprettige wijze blijken dat hij de baas is.
- Dergelijke spanningen kunnen op een zondebok worden afgereageerd.
- Een gevoel van incompetentie op school (slechte cijfers of een laag niveau).
- Een zwak gevoel van autonomie (te weinig zelfstandigheid en verantwoordelijkheid) of juist een te sterk gevoel voor autonomie.
- Een negatief zelfbeeld, weinig eigenwaarde.
- Een problematische thuissituatie, negatief voorbeeldgedrag van ouders/verzorgers.

De meelopers
Meelopers zijn omstanders die incidenteel actief of passief meedoen met het pesten. Dit gebeurt meestal uit angst om zelf in de slachtofferrol terecht te komen, maar het kan ook zo zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en dat ze denken in populariteit mee te liften met de pester. Verder kunnen leerlingen meelopen uit angst vrienden of vriendinnen te verliezen.

De zwijgers
De meeste leerlingen houden zich afzijdig als er wordt gepest. Ze voelen zich wel vaak schuldig over het feit dat ze niet in de bres springen voor het slachtoffer. Het is belangrijk deze leerlingen tot helpers te maken.

Het aanpakken van pesten
Pesten is onacceptabel en vraagt om een duidelijke en krachtige reactie vanuit de school. De grote vraag is hoe dat het beste kan en vooral ook hoe we dat binnen een vestiging en een onderwijsteam het beste kunnen aanpakken.

Pesten kan grote gevolgen hebben voor de gepeste (onzekerheid, faalangst, depressie, zelfdoding) en de pester (problemen met sociale relaties, positief tegenover het gebruik van geweld, heeft grotere kans in het criminele circuit terecht te komen).

3. Het anti-pestprotocol

Het Nationaal onderwijsprotocol tegen pesten (zie bijlage I) vormt de verklaring van de vertegenwoordiging van de school en de ouders waarin is vastgelegd dat we pestgedrag op school niet accepteren en volgens een vooraf bepaalde handelwijze gaan aanpakken.

Uitgangspunten

Een dergelijk protocol kan alleen functioneren als aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

1. De school actief in het scheppen van een veilig, pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren.
2. Pesten moet als een probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: docenten, onderwijsondersteunend personeel, ouders en leerlingen. Met het ondertekenen van het Nationaal onderwijsprotocol (zie bijlage I) laten alle betrokken partijen zien, dat zij bereid zijn tot samenwerking om de problemen rond pesten aan te pakken.
3. Docenten en onderwijsondersteunend personeel moeten pesten kunnen signaleren en vervolgens duidelijk stelling nemen tegen het pesten.
4. De school dient te beschikken over een directe aanpak wanneer het pesten de kop opsteekt (het anti-pestprotocol).
5. De school ontplooit preventieve (les)activiteiten.

De vijfsporenaanpak

Door het ondertekenen van het Nationaal onderwijsprotocol heeft de school zich verbonden aan de vijfsporenaanpak. Dit houdt in:

De algemene verantwoordelijkheid van de school

De school zorgt dat de medewerkers voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten. De school werkt aan een goed beleid rond pesten, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school zo optimaal mogelijk is waardoor een klimaat ontstaat waarin pesten bespreekbaar gemaakt kan worden. Alle medewerkers van de school vervullen een voorbeeldfunctie bij het signaleren en tegengaan van pestgedrag.
Concreet houdt bovenstaande (o.a.) in dat er op Mundus een gezamenlijke ‘kick off’ zal plaatsvinden omtrent de aanpak van pesten. Er zal materiaal / literatuur beschikbaar zijn over pesten en dit zal up to date gehouden worden. In de vergadercyclus op school zal er structureel aandacht zijn voor het onderwerp pesten en er zal ingezet worden op deskundigheidsbevordering op de verschillende gebieden rondom pesten. Hierdoor kunnen medewerkers geschoold worden en zo ‘aandachtsfunctionaris’ worden op een bepaald gebied (denk bijvoorbeeld aan cyberpesten).

Het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt én aan de pester - Het probleem wordt serieus genomen.

- Er wordt uitgezocht wat er precies gebeurd is, dit betekent dus dat alle partijen gehoord worden.
- Er wordt overlegd over mogelijke oplossingen.
- Het aanbieden van hulp door de mentor, zo nodig op te schalen naar leerlingbegeleider en zorgteam
- De gepeste jongere wordt *structureel* bevraagd door mentor om te monitoren

Het betrekken van de middengroep bij het pesten

- De mentor bespreekt met de klas het pesten en benoemt de rol van alle leerlingen en die van de school hierin.
- Er wordt gesproken over mogelijke oplossingen en wat de klas kan bijdragen aan een verbetering van de situatie.
- De mentor komt hier in de toekomst structureel op terug (wekelijks tijdens het coach-uur).

<u>Het bieden van steun aan de ouders</u>

- Ouders die zich zorgen maken over pesten worden serieus genomen.
- De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken.
- De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind
- De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.

De ouders van leerlingen die gepest worden, kunnen er moeite mee hebben, dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken. Hun kind wordt gepest en dat moet gewoon stoppen. Dat klopt, het pesten moet stoppen. Echter, een gepest kind wil zich niet alleen veilig voelen op school; het wil ook geaccepteerd worden. Het verlangt ernaar om zich prettig en zelfverzekerder te voelen. Daar kan begeleiding of een passende training aan bijdragen.

Preventieve maatregelen

- Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar (zie jaarplanner) de algemene afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Tevens bespreekt de mentor in zijn klas het anti-pestprotocol. Ook wordt duidelijk gesteld dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken maar als hulp bieden of vragen wordt beschouwd.

- In alle leerjaren wordt aandacht besteed aan pesten in één of meerdere coach uren, lessen Persoonsvorming en Socialisatie en lessen burgerschap. De leerlingen onderschrijven aan het eind van deze les(sen) een aantal samen gemaakte afspraken (het contract ‘omgaan met elkaar’).

- Indien een mentor of docent daartoe aanleiding ziet, besteedt hij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek. Hierbij worden de rol van de

pester, het slachtoffer, de meelopers en de zwijgers opnieuw benoemd en besproken.

- Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt, die door de mentor worden bewaard in het leerlingvolgsysteem (Magister) van zowel de leerling die pest als van de leerling die gepest wordt.

Basis- Contract "omgaan met elkaar"

Hieronder het contract dat dient als basis. Dit kan per klas, desgewenst, worden aangevuld.

Ik vind dat iedereen zich veilig moet voelen in school.
Daarom houd ik mij aan de volgende afspraken:

1. Ik accepteer de ander zoals hij is en ik discrimineer niet.
2. Ik scheld niet en doe niet mee aan uitlachen en roddelen.
3. Ik blijf van de spullen van een ander af.
4. Als er ruzie is zoek ik iemand die de ruzie helpt oplossen.
5. Ik bedreig niemand, ook niet met woorden of digitaal
6. Ik neem geen wapens of drugs mee naar school.
7. Ik gebruik geen geweld, ook geen digitaal geweld.
8. Als iemand mij hindert vraag ik hem of haar duidelijk daarmee te stoppen. 9. Als dat niet helpt, vraag ik een docent of mijn mentor om hulp.

4. Het stappenplan na een melding van pesten

uitgangspunten:
De Coördinator Schoolcultuur & Veiligheid is de Coördinator anti-pestbeleid.
Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en regels in de groep.
Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Plagen mag wel, pesten niet.
Maar wanneer is het nog plagen en wanneer wordt het pesten?
Ook wordt duidelijk gesteld dat pesten gemeld moet worden, niet als klikken maar als hulp!

De docenten hebben vooral een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen bij de mentor om hulp en overleg in gang te zetten.
Bij een signalering wordt het stappenplan (**zie bijlage 3**) gebruikt als richtlijn hoe te handelen in deze situatie. Wanner een interventie voldoende succes heeft, kunnen vervolgstappen achterwege blijven.
Alle meldingen worden serieus genomen.
De verantwoordelijkheid voor het pesten ligt nooit bij degene die gepest wordt.
Voor ouders is de mentor het eerste aanspreekpunt.
Wanneer die niet beschikbaar is, kan contact opgenomen worden met de CSV.

Beschrijf waar iemand terechtkan wanneer de mentor niet helpt of zelf betrokken is: vertrouwenspersonen en klachtenregeling
Bij ernstig of aanhoudend pestgedrag kan het bevoegd gezag (het schoolbestuur), of een daartoe gemandateerde functionaris, besluiten tot schorsing (zie bijlage 5).

5. Digitaal pesten en stappenplan online veiligheid

Wat is digitaal pesten

Digitaal pesten (of cyberpesten) is het pesten of misbruiken via het internet (via computer of mobiele telefoon). Cyberpesten kan nog veel harder zijn dan pesten in het 'gewone', dagelijkse leven. Dit komt doordat de daders gemakkelijk anoniem kunnen blijven en de reikwijdte van internet veel groter is. Tegelijkertijd komen kinderen er op steeds jongere leeftijd mee in aanraking.

Hoe wordt er gepest

- pest-mail (schelden, beschuldigen, roddelen, beledigen)
- stalking: het stelselmatig lastig vallen van iemand door het blijven sturen van hate-mail of het dreigen met geweld in chatrooms, via whatsapp-berichten en andere sociale media
- het tegenkomen van ongewenst materiaal zoals: porno en kinderporno, gewelddadig materiaal etc.
- ongewenst contact met vreemden
- webcam-seks: beelden die ontvangen worden kunnen opgeslagen worden en te zijner tijd misbruikt worden
- hacken: gegevens stelen of instellingen aanpassen. Ook het uit naam van een ander versturen van pest-mail.
- Bewerken van beelden van slachtoffers en die vervolgens ongevraagd delen in online groepen

Uitgangspunten:

Alle uitgangspunten van het stappenplan anti-pesten zijn ook van toepassing bij online veiligheid; hieraan worden toegevoegd:
Plaats geen bewijsmateriaal van meldingen in Magister.
Adviseer niet terug te reageren en, na veiligstellen van bewijs en zo nodig specialistisch advies, te blokkeren en bij het platform te melden.
Bij een signalering wordt het stappenplan online veiligheid (**zie bijlage 4**) gebruikt als richtlijn hoe te handelen in deze situatie.
De mentor kan altijd verwijzen naar de site **www.meldknop.nl**

BIJLAGE 1: LEIDRAAD VOOR EEN GESPREK MET DE GEPESTE LEERLING

Feiten

- Klopt het dat je gepest wordt? (h)erkenning van het probleem
- Door wie word je gepest? (doorvragen: zijn er nog meer?)
- Waar word je gepest? (doorvragen: zijn er nog meer plekken?) • Hoe vaak word je gepest?
- Hoe lang speelt het pesten al?
- Weten je ouders of andere personen dat je gepest wordt?
- Wat heb je zelf tot nu toe aan het pesten proberen te doen?
- Zijn er jongeren die jou wel eens proberen te helpen?
- Wat wil je dat er nu gebeurt; wat wil je bereiken?
- Bespreek samen met de leerling wat hij/zij kan doen tegen het pesten en bekijk waar de leerling aan wil werken om de situatie te verbeteren.
  Let daarbij op de volgende aspecten:

  - Hoe communiceert de leerling met anderen?
  - Welke lichaamstaal speelt een rol?
  - Hoe gaat de leerling om met zijn gevoelens en hoe maakt hij deze kenbaar aan anderen?
  - Heeft de leerling genoeg vaardigheden om weerbaarder gedrag te tonen naar de pester?

Gepeste jongeren lopen vaak rond met het gevoel dat er iets mis is met ze. Daardoor hebben ze moeite om voor zichzelf op te komen. Ergens is er iets in zichzelf dat de pester gelijk geeft.
Besteed hier aandacht aan want niemand kan een ander klein maken zonder diens toestemming!

BIJLAGE 2: LEIDRAAD VOOR EEN GESPREK MET EEN LEERLING DIE PEST

Het doel van dit gesprek is drieledig:

- De leerling confronteren met zijn gedrag en de pijnlijke gevolgen hiervan
- Achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen
- Het schetsen van de stappen die volgen wanneer het pestgedrag niet stopt

Confronteren

Confronteren en kritiek geven is niet hetzelfde.
Confronteren is

- probleemgericht en richt zich op gedrag wat waar te nemen is. Zodra we interpretaties gaan geven aan gedrag, wordt het persoonsgericht, bijvoorbeeld: je hebt cola in de tas van Piet laten lopen. Dat doe je zeker omdat je graag de lolligste bent! Zodra we gaan interpreteren reageren we een gevoel van frustratie op die ander af en zijn we gestopt met confronteren en begonnen met kritiseren.
- relatiegericht. Je bent heel duidelijk op de inhoud, in wat je wilt en niet wilt maar met behoud van de relatie. Bijvoorbeeld: Ik vind dat je heel erg gemeen doet tegen haar en ik wil dat je daarmee ophoudt. **Zeg nooit: Je bent heel gemeen**. Je wilt duidelijk verder met de jongere. Kritiek op de persoon voelt als een beschuldiging/afwijzing. Eigenlijk zeg je daarmee dat de pester een waardeloos mens is.
- specifiek blijven. Je benoemt de situatie waar het over gaat en **vermijdt woorden als altijd, vaak en meestal.** Kritiek wordt vaak algemeen.
- veranderingsgericht. Je stelt zaken vast en gaat vervolgens inventariseren hoe het anders kan.

Achterliggende oorzaken

Nadat het probleem benoemd is, richt jij je op het waarom? Hoe komt het dat je dit gedrag nodig hebt? Wat levert het jou op? Wat reageer je af op die ander? Etc. Maak duidelijk dat er een tekort aan empathisch vermogen zichtbaar wordt in dit gedrag. Wat ga je daaraan doen? Bied zo nodig hulp aan van de leerlingbegeleider (op vrijwillige basis).

Het pestgedrag moet stoppen Wees duidelijk over de stappen die volgen, wanneer het pestgedrag niet stopt (zie richtlijnen pesten).

BIJLAGE 3: Stappenplan anti pestprotocol

Herzien voorstel ter vervanging van onderdelen 4.1 tot en met 4.3. GEWIJZIGD = bestaande aanpak aangepast; NIEUW = toegevoegd. De precieze verschillen staan op de volgende pagina. Rollen en termijnen hieronder zijn voorstellen ter vaststelling.

Uitgangspunten:
De Coördinator Schoolcultuur & Veiligheid is de Coördinator anti-pestbeleid.
Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en regels in de groep.
Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Plagen mag wel, pesten niet.
Maar wanneer is het nog plagen en wanneer wordt het pesten?
Ook wordt duidelijk gesteld dat pesten gemeld moet worden, niet als klikken maar als hulp!

De docenten hebben vooral een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen bij de mentor om hulp en overleg in gang te zetten.
Bij een signalering wordt het stappenplan (zie bijlage 3) gebruikt als richtlijn hoe te handelen in deze situatie. Wanner een interventie voldoende succes heeft, kunnen vervolgstappen achterwege blijven.
Alle meldingen worden serieus genomen.
Voor ouders is de mentor het eerste aanspreekpunt.

De verantwoordelijkheid voor het pesten ligt nooit bij degene die gepest wordt.

1 Stoppen en veiligheid bieden
De medewerker grijpt in, luistert en zorgt voor directe veiligheid. Meld bij de mentor. Bij ernstige dreiging of geweld: direct veiligheidsteam (schoolcoach) inschakelen. Bij online pesten wordt ook het stappenplan online veiligheid gebruikt, met de mentor als aanspreekpunt en voor registratie.

2 Vastleggen en verantwoordelijkheid regelen
De mentor is het eerste aanspreekpunt en registreert dezelfde schooldag feiten, signalen, betrokkenen en eerste acties in Magister. Bij afwezigheid van de mentor is de coördinator leerlingzaken/locatiezaken (CLZ) het aanspreekpunt.

3 Leerlingen afzonderlijk spreken
De mentor spreekt de leerling die gepest wordt en de leerling die mogelijk pest eerst apart. Vraag naar gebeurtenissen, veiligheid, gevoelens en benodigde hulp. Gebruik begrijpelijke taal en zo nodig taalondersteuning. De mentor checkt door samen te vatten of het goed begrepen is.

4 Ouders en passende collega's betrekken
De mentor informeert ouders/verzorgers van beide leerlingen zo snel mogelijk, uiterlijk de volgende schooldag. Bij veiligheidsrisico door oudercontact eerst overleg met ondersteuning/veiligheid; Bij 18 jaar en ouder afstemmen met de leerling. Betrek

schoolcoach, ondersteuning of veiligheid volgens de hulpvraag. De mentor stemt de verdere acties af met de CLZ.

5 Herstelgesprek afwegen

De mentor beoordeelt met de CLZ eerst veiligheid, machtsverschil en het juiste moment. De leerlingen moeten vrijwillig instemmen met een gezamenlijk (herstel) gesprek. Bij angst, druk of weigering volgen afzonderlijke afspraken en begeleiding. Herstel is geen voorwaarde voor bescherming of afronding van de aanpak.

6 Acties en reflectie afspreken

Leg gedrag, ondersteuning, eventuele maatregelen, verantwoordelijke en controledatum vast. Laat de leerling die pest reflecteren: Wat deed je? Wat was het gevolg? Wat ga je anders doen? Hoe laat je dat zien? Een gesprek, tekening of ondersteund verslag kan passen bij taalniveau en mogelijkheden. Bespreek afspraken met ouders waar passend. Een gesprek met de klas wordt alleen ingezet als dat helpt. Afstemming met de betrokken leerlingen is hierbij heel belangrijk!

7 Volgen en zo nodig opschalen

De mentor en CLZ houden de vinger aan de pols of het pesten echt gestopt is, d.m.v. gesprekken en observaties. Bij herhaling of niet nagekomen afspraken: terug naar stap 3. Er wordt een analyse gemaakt waarom het niet lukt en er wordt opgeschaald: de teamleider nodigt ouders en leerling uit. Er worden passende interventies ingezet zoals (individuele) trainingen. Sluit pas af als veiligheid is gecontroleerd. De mentor blijft het aanspreekpunt voor nieuwe signalen.

BIJLAGE 4: Stappenplan online veiligheid

Herzien voorstel op basis van het bestaande plan en de medewerkersgesprekken.
GEWIJZIGD = bestaande stap aangepast; NIEUW = toegevoegd. De precieze verschillen staan op de volgende pagina. Rollen en termijnen hieronder zijn voorstellen ter vaststelling.

uitgangspunten:
Alle uitgangspunten van het stappenplan anti-pesten zijn ook van toepassing bij online veiligheid.
Extra uitgangspunten t.b.v. online veiligheid:
Plaats geen bewijsmateriaal van meldingen in Magister.
Adviseer niet terug te reageren en, na veiligstellen van bewijs en zo nodig specialistisch advies, te blokkeren en bij het platform te melden.
De mentor kan altijd verwijzen naar de site www.meldknop.nl

1 Luisteren en veiligheid beoordelen
Neem de melding serieus, luister en vraag door. Beoordeel direct dreiging, verspreiding en veiligheid. Bij acuut gevaar: schakel het veiligheidsteam (schoolcoach/CSV) in en stel de mentor op de hoogte.

2 Bewijs veilig bewaren
De melder wordt gevraagd de relevante tekstberichten, accountnamen, datum, tijd en links te bewaren. Verspreid niets verder. Seksueel beeldmateriaal: niet doorsturen, downloaden, kopiëren of onnodig openen; de CSV en schoolcoach overleggen acties.

3 Melden en registreren
De mentor registreert dezelfde schooldag feiten, ernst, betrokkenen en eerste acties in Magister. De mentor is het eerste aanspreekpunt. Bij afwezigheid van de mentor is de coördinator leerlingzaken/locatiezaken (CLZ) het aanspreekpunt.

4 Afzonderlijk spreken en ouders betrekken
De schoolcoach spreekt leerlingen eerst apart; trekt nog geen conclusies over schuld. De CSV, mentor of schoolcoach informeert ouders/verzorgers van beide minderjarige leerlingen zo snel mogelijk, uiterlijk de volgende schooldag. Bij veiligheidsrisico door oudercontact: eerst overleg met ondersteuning. Bij 18 jaar en ouder: stem betrokkenheid van ouders af met de leerling.

5 Afspraken en passende maatregelen
De schoolcoach legt vast wie wat doet, wanneer en wie controleert.. Stoppen blijft de verantwoordelijkheid van degene die online pest. Bespreek passende begeleiding, reflectie en zo nodig maatregelen volgens schoolbeleid; wacht niet op herhaling. Bij mogelijke strafbare bedreiging overlegt CSV met de politie over vervolgstappen.

6 Herstel zorgvuldig afwegen
Een gezamenlijk (herstel) gesprek vindt alleen plaats als leerlingen vrijwillig instemmen en de schoolcoach in overleg met de mentor en de CSV de veiligheid en geschiktheid hiervoor heeft beoordeeld. Ook zonder gezamenlijk gesprek blijven bescherming,

gedragsafspraken en begeleiding van kracht. Veiligheid is leidend; hierdoor kan een leerling soms niet op school zijn.

7 Controleren en nazorg bieden

De betrokken medewerkers houden de vinger aan de pols of het pesten echt gestopt is, d.m.v. gesprekken en observaties. Bij herhaling of niet nagekomen afspraken: terug naar stap 4. Er wordt een analyse gemaakt waarom het niet lukt en er wordt opgeschaald: de teamleider nodigt ouders en leerling uit. Er worden passende interventies ingezet zoals b.v. (individuele) trainingen. Sluit pas af als veiligheid is gecontroleerd. De mentor blijft het aanspreekpunt voor nieuwe signalen.

BIJLAGE 5: Schorsing of verwijdering van de school

Bij ernstig of aanhoudend pestgedrag kan het bevoegd gezag (het schoolbestuur), of een daartoe gemandateerde functionaris, besluiten tot schorsing. De maatregel moet zorgvuldig worden afgewogen en in verhouding staan tot de ernst van het gedrag. Een schorsing duurt maximaal één aaneengesloten week. Het besluit wordt schriftelijk en gemotiveerd aan de leerling meegedeeld en, wanneer de leerling jonger is dan 18 jaar, ook aan de ouders/verzorgers. Daarbij wordt de duur vermeld. Een schorsing van langer dan één dag wordt onverwijld aan de Inspectie van het Onderwijs gemeld. Tijdens de schorsing blijft de school onderwijs aanbieden.

Wanneer het pestgedrag ondanks begeleiding en maatregelen voortduurt, of zo ernstig is dat voortzetting op school niet verantwoord is, kan het bevoegd gezag verwijdering overwegen. Het weegt daarbij de veiligheid van de schoolgemeenschap, de belangen en ondersteuningsbehoeften van de leerling en mogelijke andere maatregelen af. Vooraf worden de leerling en, bij minderjarigheid, de ouders/verzorgers in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De school overlegt met de inspectie. Het verwijderingsbesluit wordt schriftelijk en gemotiveerd bekendgemaakt, met vermelding van de mogelijkheid om binnen zes weken bezwaar te maken.

Een leerling die onder de leerplicht of kwalificatieplicht valt, wordt pas definitief verwijderd wanneer een andere school of onderwijsinstelling bereid is de leerling toe te laten. Gedurende de procedure blijft de school verantwoordelijk voor het onderwijsaanbod en de veiligheid.